

Zn. SPR-4162/11-7

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 13. července 2011 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Česká republika – Ministerstvo financí, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1, IČ: 00006947, při informování o svém postupu, resp. o postupu Finančního analytického útvaru, při analýze oznámení o podezřelých obchodech ve smyslu § 6 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, v souvislosti s obchodní činností společnosti PROMOPRO, spol. s r.o., se sídlem Rubeška 215, 190 00 Praha 9 – Vysočany, IČ: 49685902, jako správce osobních údajů zpracovávaných v souvislosti s činností Finančního analytického útvaru ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., na tiskové konferenci Ministerstva financí konané dne 17. února 2011 zveřejnil osobní údaje manželů Mileny a Jaroslava Veselých, společníků a současně jednatelů společnosti PROMOPRO, spol. s r. o., v rozsahu jejich jméno, příjmení a finanční částky, které byly na jejich jednotlivé soukromé účty odeslány v době od 13. února 2009 do 7. ledna 2010 z účtu jejich společnosti, a následně zveřejnil záznam z této tiskové konference a prezentaci obsahující výše uvedené osobní údaje, která byla v průběhu tiskové konference promítána, na webových stránkách Ministerstva financí, na internetové adrese www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/vjcr/xsl/analit_cinn_kontr_60606.html v době nejméně od 3. března do 19. května 2011, to vše bez souhlasu manželů Veselých,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny; k jinému účelu lze osobní údaje zpracovávat jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval nebo zpracovával osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 80.000 Kč
(slovy osmdesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno dne 15. června 2011, kdy byl účastníkovi řízení, České republice – Ministerstvu financí, doručen příkaz Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zn. SPR-4126/11-3 ze dne 15. června 2011.

Podkladem pro vydání příkazu byl kontrolní protokol zn. INSP2-1362/11-13 ze dne 4. května 2011, pořizovaný dle zákona č. 101/2000 Sb. a dle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, a další spisový materiál shromážděný v souvislosti s kontrolou Ministerstva financí provedenou inspektorem Úřadu Ing. Janem Zapletalem ve dnech 15. března až 4. května 2011. Dne 21. června 2011 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu č. j. 29/58 285/2011 ze dne 21. června 2011, který nebyl nijak odůvodněn. Přípisem Úřadu zn. SPR-4162/11-5 ze dne 22. června 2011 byl účastník řízení vyrozuměn o svých procesních právech a současně byl informován o tom, že vydání rozhodnutí v tomto správním řízení lze předpokládat nejpozději dne 13. července 2011. Dne 12. července 2011 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení č. j. 29/59 814/2011 ze dne 7. července 2011, ve kterém sděluje, že svých práv nevyužije.

Z kontrolního protokolu a spisového materiálu, který je jeho součástí, je zřejmé, že účastník řízení zveřejnil na své tiskové konferenci konané dne 17. února 2011 v souvislosti s informováním o zjištěných Finančního analytického odboru v tzv. kauze Promopro osobní údaje manželů Mileny a Jaroslava Veselých a dále, že záznam této tiskové konference zveřejnil (včetně zde prezentovaného materiálu o činnosti Finančního analytického útvaru obsahujícího předmětné osobní údaje) na svých webových stránkách na internetové adrese www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/vjcr/xsl/analit_cinn_kontr_60606.html, a to nejméně v době od 3. března do 19. května 2011. Na této tiskové konferenci bylo ministrem financí sděleno, že hlavním účelem jejího konání je obhajoba práce Finančního analytického útvaru a informování veřejnosti o činnosti tohoto útvaru s ohledem na dehonestující informace objevující se ve sdělovacích prostředcích, přičemž bylo ministrem výslovně zmíněno, že pan je Veselý na své tiskové konferenci vyzval, ať zveřejní vše, co mají. Ministr také informoval o skutečnosti, že ve veřejném zájmu zprostil ředitele Finančního analytického útvaru mlčenlivosti v této věci.

.....

Současně je ze shromážděných podkladů zřejmé, že účastník řízení neměl ke zveřejnění osobních údajů manželů jejich souhlas (viz níže).

K předmětu řízení účastník řízení v průběhu kontroly uvedl v dopise ministra financí č. j. 10/38 395/2011 ze dne 31. března 2011 a v přípisu č. j. 10/44390/2011 ze dne 26. dubna 2011, že měl za to, že pan Jaroslav Veselý poskytl souhlas se zpracováním předmětných osobních údajů svým vyjádřením na tiskové konferenci konané dne 16. února 2011, neboť požádal o zveřejnění všech relevantních informací, kterými vláda disponuje. Současně má za to, že nemůže dojít k porušení zákona č. 101/2000 Sb., pokud sám subjekt údajů seznámí veřejnost s některými svými údaji. Toto odůvodňuje odkazem na § 1 tohoto zákona, podle kterého je chráněno právo před neoprávněným zasahováním do soukromí, s čímž koresponduje následně i povinnost správce dbát na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů (viz § 5 odst. 3 citovaného zákona).

K předmětu řízení je nezbytné uvést, že účastník řízení v kontrole nijak nepopíral skutkový děj spočívající ve zveřejnění osobních údajů manželů Veselých výše uvedeným způsobem a skutková zjištění jsou tak dle správního orgánu nesporná. Předmětem argumentace účastníka řízení je tedy tvrzení, že disponoval souhlasem subjektů údajů s tímto postupem. K tomu je nutno uvést, že dle shromážděného spisového materiálu zaslal Úřadu vlády České republiky Jaroslav Veselý, jménem společnosti PROMOPRO, spol. s r. o., dopis označený jako „Žádost o zveřejnění – zakázka na pronájem audiovizuální techniky a dodávku souvisejících služeb Úřadu vlády ČR v rámci akce předsednictví ČR v Radě EU“, ve kterém žádá Úřad vlády o to, aby zveřejnil audity vypracované k předmětné zakázce (výslovně přitom zmiňuje audit renomované mezinárodní auditorské společnosti, technický audit a audit Ministerstva financí). V textu dopisu není žádným způsobem zmíněno, že by jeho žádost měla směřovat k poskytnutí souhlasu se zveřejněním jeho osobních údajů ani osobních údajů jeho manželky. Dále je nutno uvést, že v úvodu tiskové konference pořádané společností PROMOPRO, spol. s r. o., resp. Jaroslavem Veselým a konané dne 16. února 2011 Jaroslav Veselý uvedl, že se obrátil na vládu, aby zveřejnila veškeré expertízy, které si k zakázce jeho společnosti nechala vypracovat, poté uvedl, že spolu s manželkou podali stížnost na Úřad pro ochranu osobních údajů kvůli zveřejnění jejich osobních údajů týkajících se provedených finančních operací a také, že podali trestní oznámení na neznámého pachatele v Komerční bance kvůli poskytnutí nepravdivých informací. Dále se pak věnoval technickým a finančním aspektům samotné zakázky a k dotazům novinářů se nakonec vyjádřil k probíhajícímu vyšetřování.

Účastník řízení je správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., neboť správcem je každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. V případě orgánů veřejné moci přitom platí, že řada z výše uvedených prvků je určována nikoli samotným správcem, ale na základě právních předpisů upravujících jeho činnost. Dále je nutno konstatovat, že účastník řízení v souvislosti s činností Finančního analytického útvaru nepochybně shromažďuje osobní údaje a dále s nimi

nakládá (třídí je, uchovává, předává apod.), tedy je zpracovává ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mj. do § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví obecnou povinnost nezasahovat do soukromí osob zpracováním osobních údajů pro jiný než zákonem stanovený účel.

Účastníkovi řízení, potažmo Finančnímu analytickému útvaru, který je jeho součástí, jsou prostřednictvím zákona č. 253/2008 Sb. svěřeny významné kompetence v oblasti boje proti praní špinavých peněz. V souvislosti s tím jsou tímto zákonem současně nastavena přísná pravidla, která zpracování informací při této činnosti upravují; zejména pak lze upozornit na § 31 odst. 5 tohoto zákona, podle kterého je Finanční analytický útvar technicky oddělen od jiných pracovišť ministerstva a jsou v něm uplatňována taková organizační, personální a jiná opatření, která zaručují, že s informacemi získanými při provádění tohoto zákona nepřijde do styku nepovolaná osoba. Současně je nezbytné zdůraznit, že zákon č. 253/2008 Sb. nijak neupravuje zproštění povinnosti mlčenlivosti. I tyto skutečnosti odrážejí dle názoru správního orgánu fakt, že zásah do soukromí jednotlivce při činnosti účastníka řízení v této oblasti může být velmi významný. K tomu lze doplnit, že tento závěr dokládá i ustanovení článku 21 směrnice Evropského parlamentu a rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, podle kterého je Finanční analytický útvar finanční analytickou jednotkou ve smyslu tohoto ustanovení a jsou jí tedy svěřena odpovídající oprávnění a povinnosti.

V návaznosti na výše uvedené považuje správní orgán za nepřijatelnou argumentaci účastníka řízení, že za souhlas se zveřejněním údajů považoval vyjádření Jaroslava Veselého na tiskové konferenci. Zákon č. 101/2000 Sb. v § 4 písm. n) stanoví, že souhlasem subjektu údajů je svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů. Dále pak v § 5 odst. 4 stanoví, že subjekt údajů musí být při udělení souhlasu informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování.

Z uvedeného je zcela zřejmé, že vyjádření Jaroslava Veselého na konané tiskové konferenci nelze v žádném případě považovat za souhlas se zveřejněním jeho osobních údajů ani osobních údajů jeho manželky, neboť toto vyjádření nenaplnilo výše uvedené požadavky a především jeho obsah nelze vykládat ve smyslu, který mu přikládá účastník řízení. Na této skutečnosti nic nemění ani názor účastníka řízení, že pokud subjekt údajů s některými svými osobními údaji seznámí veřejnost, nemůže správce následným zveřejněním těchto údajů porušit zákon. Tato premisa by totiž mohla platit pouze v případě, kdyby manželé Veselí zveřejnili své osobní údaje v rozsahu, ve kterém byly následně zveřejněny i účastníkem řízení. Z výše

uvedeného shrnutí obsahu spisového materiálu je však zřejmé, že tomu tak v tomto případě nebylo.

Pro zhodnocení toho, zda bylo při postupu účastníka řízení naplněno ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy jinak řečeno, zda zpracování osobních údajů bylo v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, je třeba uvést, že účel zpracování je v tomto případě správci, jako orgánu veřejné moci, stanoven zákonem č. 253/2008 Sb. Z příslušných ustanovení této právní normy vyplývá, že účelem zpracování informací (a tedy i osobních údajů) účastníkem řízení je boj proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ke kterému přispívá především analýzou oznámení o podezřelých obchodech (viz § 6 tohoto zákona). Toto zpracování osobních údajů však musí probíhat v mezích stanovených právními předpisy. Je tedy jisté právem účastníka řízení informovat veřejnost o činnosti jednotlivých svých útvarů (včetně Finančního analytického útvaru), ovšem s ohledem na výše uvedené je nepochybné, že taková informace nemůže obsahovat osobní údaje, pokud s jejich zveřejněním nevyslovily dotčené subjekty svůj souhlas. Informování o činnosti účastníka řízení spojené se zveřejněním jím zpracovávaných osobních údajů jde nad rámec zákonem vymezených pravomocí a úkolů účastníka řízení. Současně je třeba konstatovat, že účastníkovi řízení v případě předmětného zpracování osobních údajů manželů Veselých nesvědčí ani žádný jiný právní titul stanovený v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. Závěrem právního hodnocení správní orgán dodává, že výše uvedené závěry platí bez ohledu na tvrzení ministra financí, že zbavil s přihlédnutím k veřejnému zájmu ředitele Finančního analytického útvaru povinnosti mlčenlivosti. Dle názoru správního orgánu totiž bylo v tomto případě vyloučeno zbavit ředitele Finančního analytického útvaru mlčenlivosti za účelem informování veřejnosti, resp. obecně zbavit jej mlčenlivosti za účelem jiným, než který právní normy předjímají (např. v souvislosti s vedením trestního řízení apod.).

Správní orgán považuje na základě výše uvedených skutečností za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny; k jinému účelu lze osobní údaje zpracovávat jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžujícím okolnostem k charakteru zveřejněných osobních údajů (tedy údajů týkajících se majetkových poměrů), které lze považovat za údaje, které mají vyšší míru citlivosti z hlediska potenciálního zásahu do soukromí, než např. údaje kontaktní. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení, jako orgán státní správy, s ohledem na základní ústavní zásadu vyplývající jak z Ústavy České republiky (čl. 2 odst. 3), tak z Listiny základních práv a svobod (čl. 2 odst. 2), tedy zásadu svrchovanosti zákona, musí dbát na dodržování všech právních norem, kterými se jeho činnost řídí, s vysokou obezřetností, a to tedy včetně zákona č. 101/2000 Sb. Dále je nutno za přitěžující okolnost považovat skutečnost, že zveřejnění osobních údajů prostřednictvím internetu znamená vždy zvýšený zásah do soukromí dotčených subjektů údajů s ohledem na v podstatě neomezený počet adresátů těchto informací. Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl k tomu, že nezákonným jednáním

účastníka řízení byly dotčeny pouze 2 subjekty údajů a ke skutečnosti, že předmětná nahrávka z tiskové konference byla po ukončení kontroly Úřadu pro ochranu osobních údajů z webových stránek účastníka řízení neprodleně (tj. již před vypršením lhůty k podání námitek proti kontrolním zjištěním) odstraněna. Po zhodnocení všech uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci v dolní polovině zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 13. července 2011

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností